Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 18. apríla 2012 [1]

Vec C-490/10

Európsky parlament
proti

Rade Európskej únie

„Žaloba o neplatnosť — Výber dvojitého právneho základu, a síce článku 337 ZFEÚ a článku 187 AE — Opatrenia spadajúce do právomoci Únie v energetickej oblasti, osobitne upravené článkom 194 ZFEÚ, ktoré musia mať jeden právny základ (článok 194 ZFEÚ)“

I – Úvod

1. Žalobou podanou 12. októbra 2010 sa Parlament domáha, aby Súdny dvor zrušil nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 z 24. júna 2010 o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96 [2] (ďalej len „napadnuté nariadenie“).

2. Predmetná vec z hľadiska jej podstaty vyžaduje určenie správneho právneho základu napadnutého nariadenia, pričom otáznymi sú na jednej strane článok 337 ZFEÚ a článok 187 AE, ktoré predstavujú všeobecné ustanovenia stanovené príslušnými Zmluvami v oblasti zhromažďovania informácií a na ktorých je založené napadnuté nariadenie, a na druhej strane článok 194 ZFEÚ zavedený Lisabonskou zmluvou, ktorý sa týka politiky Únie v oblasti energetiky a ktorého uplatnenie žiada Parlament.

3. Ide o určenie, či v predmetnej veci majú byť uplatnené články 337 ZFEÚ a 187 AE, na základe ktorých Rada rozhoduje buď na základe jednoduchej, alebo kvalifikovanej väčšiny, alebo článok 194 ZFEÚ, ktorý stanovuje uplatnenie riadneho legislatívneho postupu, a teda priznáva Parlamentu právomoc zúčastniť sa na prijímaní aktu za podmienok stanovených pre uplatnenie tohto postupu.

II – Právny rámec a skutkový základ veci

4. Oblasť zhromažďovania informácií o investičných projektoch v rôznych energetických odvetviach bola upravená nariadením EHS č. 1056/72 [3] z 18. mája 1972, zmeneným a doplneným nariadením EHS č. 1215/76 [4] zo 4. mája 1976, ktorý bol nahradený nariadením č. 736/96 z 22. apríla 1996 [5].

1 — Jazyk prednesu: taliančina.
2 — Ú. v. EÚ L 180, s. 7.
3 — Ú. v. ES L 120, s. 7; Mim. vyd. 09/001, s. 142.
4 — Ú. v. ES L 140, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 157.
5 — Ú. v. ES L 102, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 157.

5. Komisia 17. júla 2009 predložila Rade návrh určený na nahradenie nariadenia č. 736/96, v ktorom za príslušné právne základy uviedla články 284 ES a 187 AE.

6. Komisia 1. decembra 2009, hneď po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, vydala oznámenie Európskemu parlamentu a Rade o dôsledkoch nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy na prebiehajúce medziinštitucionálne rozhodovacie procesy. [6]

7. Komisia predovšetkým uviedla návrhy, v rámci ktorých zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou prinášali aj zmenu právneho základu, neobmedzujúcu sa na jednoduché nahradenie číslovania článkov.

8. Dňa 2. decembra 2009 Komisia oznámila, že považuje za potrebné prevziať iba nové číslovanie právneho základu návrhu predmetného nariadenia, ktorý vychádzal z článku 337 ZFEÚ a článku 187 AE.

9. Rada 24. júna 2010 prijala napadnuté nariadenie, uvádzajúc ako právny základ článok 337 ZFEÚ a článok 187 AE.

10. Komisia 21. septembra 2010 prijala nariadenie (EÚ, Euratom) č. 833/2010, ktorým sa vykonáva napadnuté nariadenie [7] na účely určenia formy a ostatných technických podrobností oznamovania údajov a informácií o investičných projektoch v oblasti energetickej infraštruktúry Komisii.

III – Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

11. Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

12. Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol žalobu,

— zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

13. Parlament tiež uvádza, že v prípade vyhovenia žalobe nenamietne proti rozhodnutiu Súdneho dvora, ktorým budú zachované účinky napadnutého nariadenia v súlade s ustanovením článku 264 ods. 2 ZFEÚ. Rada subsidiárne a výslovne v jej vyjadrení k žalobe žiada, aby v prípade zrušenia napadnutého aktu ostali zachované jeho účinky až do prijatia nového opatrenia.

14. Uznesením z 5. apríla 2011 predseda Súdneho dvora pripustil Komisiu a Francúzsku republiku do konania ako vedľajších účastníkov podporujúcich návrhy Rady.

15. Súdny dvor 5. decembra 2011 vyzval účastníkov konania, aby písomnou formou spresnili, či podľa ich názoru rozdiely medzi postupmi stanovenými v článku 194 ZFEÚ a článku 187 AE sú také, že bránia spoločnému uplatneniu týchto dvoch ustanovení ako právnych základov aktu Únie.

6 — KOM(2009) 665 v konečnom znení, z 2. decembra 2009.

7 — Ú. v. EÚ L 248, s. 36.

IV – Posúdenie

16. Ako vyplýva z jednotlivých vyjadrení, účastníci konania a vedľajší účastníci sa nezhodujú v otázke určenia správneho právneho základu napadnutého nariadenia.

17. Podľa Parlamentu sa malo odkázať na článok 194 ZFEÚ zavedený Lisabonskou zmluvou a týkajúci sa osobitne energetickej oblasti a predovšetkým malo byť dodržané ustanovenie odseku 2 tohto článku, v zmysle ktorého Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanovia opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1 a tieto opatrenia sa prijmú po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov.

18. Uvádza to na základe dôvodu, že napadnuté nariadenie je nevyhnutným nástrojom pre dosiahnutie cieľov energetickej politiky Únie prostredníctvom zhromažďovania informácií o investičných projektoch týkajúcich sa infraštruktúr, ktoré majú byť realizované v tomto odvetví.

19. Rada, podporená Komisiou a Francúzskou republikou, sa naopak domnieva, že správne vybrala článok 337 ZFEÚ a článok 187 AE, ktoré Komisii priznávajú na splnenie úloh, ktorými je poverená, právomoc zhromaždiť všetky potrebné informácie po predchádzajúcom rozhodnutí samotnej Rady, keďže išlo iba o bežnú činnosť získavania informácií (hoci v rámci investícií do energetických infraštruktúr, medzi ktorými figurujú aj jadrové infraštruktúry).

20. Riešenie sporu preto vyžaduje definíciu vzťahov medzi citovanými ustanoveniami, to znamená článkami 194 ZFEÚ, 337 ZFEÚ a článkom 187 AE.

21. V prvom rade preskúmam články 194 ZFEÚ a 337 ZFEÚ, keďže ide o ustanovenia zaradené do tej istej zmluvy, a potom porovnám článok 194 ZFEÚ a článok 187 AE.

A – *O vzťahu medzi článkom 194 ZFEÚ a článkom 337 ZFEÚ*

22. Článok 194 ZFEÚ (ktorého aktuálne znenie vzišlo z Lisabonskej zmluvy), zaradený do hlavy XXI Zmluvy týkajúcej sa energetiky, stanovuje:

„1. V rámci vytvorenia a fungovania vnútorného trhu a so zreteľom na potrebu zachovávať a zlepšovať životné prostredie sleduje politika Únie v oblasti energetiky v duchu solidarity medzi členskými štátmi tieto ciele:

a) zabezpečovať fungovanie trhu v oblasti energetiky;

b) zabezpečovať bezpečnosť dodávok energie v Únii;

c) presadzovať energetickú efektívnosť, úsporu a vývoj nových a obnoviteľných zdrojov energie a

d) podporovať prepojenie energetických sietí.

2. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie ostatných ustanovení zmlúv, Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanovia opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1. Takéto opatrenia sa prijmú po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov.

Nie je nimi dotknuté právo členských štátov určiť podmienky pre využívanie svojich energetických zdrojov, jeho voľba medzi rôznymi zdrojmi energie a všeobecná štruktúra jeho zásobovania bez toho, aby bol dotknutý článok 192 ods. 2 písm. c).

…“

23. Tento článok je ustanovením prijatým výslovne na úpravu politiky Únie v odvetví energetiky a predstavuje jej všeobecné referenčné ustanovenie.

24. Ako vyplýva z odseku 2 článku 194 ZFEÚ, opatrenia, ktorými sa vykonávajú ciele uvedené v odseku 1 tohto článku, sa musia prijímať v súlade s riadnym legislatívnym postupom.

25. Všeobecný charakter článku 194 ZFEÚ možno vyvodiť aj zo spresnenia obsiahnutého v tom istom odseku 2, ktorý stanovuje: „bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie ostatných ustanovení zmlúv“. Toto spresnenie zaručujúce uplatnenie špeciálnych ustanovení, ktoré zavádzajú odlišné postupy prijímania aktov v tejto oblasti, znamená, že postup uvedený v článku 194 ZFEÚ sa musí uplatňovať všeobecne.

26. Článok 337 ZFEÚ (ktorý bol pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy článkom 284 ES), zaradený do siedmej časti ZFEÚ venovanej všeobecným a záverečným ustanoveniam Zmluvy, stanovuje:

„V medziach a za podmienok stanovených Radou uznášajúca sa jednoduchou väčšinou v súlade s ustanoveniami zmlúv môže Komisia zhromažďovať všetky informácie a vykonávať všetky šetrenia potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená“.

27. Tento článok, ako vyplýva aj z jeho zaradenia medzi všeobecné a záverečné ustanovenia Zmluvy, je záverečným ustanovením, ktoré môže byť definované ako všeobecné v tom zmysle, že tam, kde nedôjde k uplatneniu špeciálnejších ustanovení, priznáva Komisii právomoc zhromažďovať informácie potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená v zmysle Zmluvy.

28. Článok 337 ZFEÚ teda treba čítať v úzkom vzťahu jednak s ostatnými ustanoveniami Zmluvy, keďže je určený na uľahčenie výkonu rôznych právomocí priznaných Únii, a jednak s právomocou Komisie podniknúť úkony v zmysle ustanovení Zmluvy, ktoré jej zverujú špeciálne úlohy.

29. Ako možno vyvodiť z výrazu „v súlade s ustanoveniami zmlúv“ obsiahnutého v predmetnom článku, „právomoc zhromažďovať informácie je podriadená a vedľajšia v tom zmysle, že Komisia môže vykonávať svoje úlohy vo všetkých týchto odvetviach efektívnejšie, ak má prístup k presným informáciám“. [8]

30. V súvislosti s článkom 213 Zmluvy EHS (ktorému v súčasnosti v podstate zodpovedá aktuálny článok 337 ZFEÚ) Súdny dvor uviedol, že tento článok môže predstavovať autonómny právny základ pre prijatie aktu Rady. [9]

31. Rade [10] bola predovšetkým priznaná právomoc prijať osobitný normatívny právny akt upravujúci právomoc Komisie zhromažďovať informácie relevantné pre viaceré odvetvia činnosti bez toho, aby bola povinná schváliť rad normatívnych aktov na základe ustanovení uplatniteľných od prípadu k prípadu.

8 — Bod 23 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci Nemecko/Rada a v ktorej bol 9. novembra 1995 vydaný rozsudok C-426/93 (Zb. s. I-3723).

9 — Rozsudok Nemecko/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, body 18 a 19.

10 — No pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy a zavedením riadneho legislatívneho postupu ako všeobecného referenčného postupu.

32. Dôvodom toho je, že informácie získané Komisiou týkajúce sa určitej oblasti môžu byť relevantné vo viacerých doménach, a „bolo by prinajmenšom nelogické, aby Rada musela prijímať rad opatrení týkajúcich sa zhromažďovania informácií pri dodržiavaní rôznych procedurálnych postupov, predovšetkým z dôvodu, že určité typy informácií sa týkajú rôznych odvetví činností Komisie“. [11]

33. Rozdiel medzi predmetnými dvoma ustanoveniami spočíva v tom, že zatiaľ čo článok 194 ZFEÚ je všeobecným ustanovením v jedinom odvetví energetiky, a teda určuje právomoc, ktorú možno definovať ako odvetvovú, pretože sa týka jedinej a celej oblasti, článok 337 ZFEÚ môže byť uplatnený vždy, keď má Komisia právomoc konať podľa Zmlúv.

34. Skutočnosť, že predmetné dve ustanovenia napriek tomu, že sú všeobecného charakteru, majú odlišný dosah, môže v konkrétnej situácii viesť k vzniku konfliktu medzi nimi, pokiaľ určitý akt smeruje k úprave zhromažďovania informácií v odvetví energetiky, tak ako je to v danej veci.

35. Nie je možné prekonať tento konflikt s odvolaním sa na tradičné kritérium riešenia normatívnych rozporov, podľa ktorého má špeciálne ustanovenie prednosť pred všeobecným ustanovením.

36. Toto kritérium totiž pôsobí v prípade ustanovení, ktoré upravujú tú istú oblasť, ktoré treba určiť s odvolaním sa na chránený právny záujem a ktoré sa odlišujú v miere, v akej špeciálne ustanovenie podriaďuje časť oblasti upravenej všeobecným ustanovením odlišnej právnej úprave.

37. Oba skúmané články však majú všeobecný charakter a odlišný predmet, takže nie je možné určiť to ustanovenie, ktoré má vo vzťahu k druhému špeciálny charakter.

38. Nemožno prijať tvrdenie Rady, podľa ktorého výhrada zaradená do odseku 2 článku 194 ZFEÚ stanovujúca nedotknuteľnosť ostatných ustanovení Zmlúv umožňuje uplatniť odlišné ustanovenia v odvetví energetiky, a teda ako *lex specialis* aj článok 337 ZFEÚ, ktorý by tak mohol byť právnym základom napadnutého nariadenia.

39. Táto výhrada sa totiž vzťahuje iba na ustanovenia, ktoré zavádzajú právnu úpravu odlišnú od tej, ktorú stanovuje článok 194 ods. 2 ZFEÚ, pretože sú určené na úpravu osobitných oblastí v odvetví energetiky, alebo v každom prípade odlišných oblastí, ktoré však majú významné spoločné body s odvetvím energetiky v takom rozsahu, že nie je možné urobiť jednoduché rozlíšenie medzi príslušnými doménami [12], pričom táto okolnosť v predmetnej veci nie je splnená. [13]

40. Keďže v predmetnej veci neexistuje špeciálne ustanovenie, je potrebné určiť správny právny základ napadnutého rozhodnutia pri preskúmaní, v súlade s názorom Súdneho dvora, objektívnych prvkov spôsobilých súdnej kontroly, medzi ktoré patria predovšetkým cieľ a obsah príslušného aktu. [14]

11 — Rozsudok Nemecko/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 8, bod 19, ako aj bod 24 návrhov v tom istom konaní.

12 — Napríklad článok 192 ods. 2 písm. c) ZFEÚ v oblasti životného prostredia, na ktorý sa výslovne odvoláva článok 194 ods. 2 ZFEÚ a ktorý umožňuje prijať opatrenia významne ovplyvňujúce možnosť voľby členského štátu pri výbere medzi rôznymi energetickými zdrojmi a celkovú štruktúru jeho zásobovania energiou. Okrem toho práve z dôvodu, že predstavuje výhradu z článku 194 ods. 2 ZFEÚ, toto ustanovenie význačne stanovuje uplatnenie mimoriadneho legislatívneho postupu (Rada sa uznáša jednomyseľne po porade s Európskym parlamentom, Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov), ktorý je oveľa zložitejší než postup stanovený v zmysle článku 337 ZFEÚ.

13 — Ako ďalšie špeciálne ustanovenia, ktoré predstavujú výnimku zo systému stanoveného článkom 194 ZFEÚ, Rada cituje aj články 122 ZFEÚ a 170 ZFEÚ. V týchto prípadoch však neuplatnenie článku 194 ZFEÚ vyplýva z rozdielnosti upravovaných oblastí, keďže článok 122 ZFEÚ sa týka hospodárskej politiky a upravuje právomoc Rady rozhodnúť o vhodných opatreniach z hľadiska hospodárskej situácie, ak sa vyskytnú vážne ťažkosti v dodávke určitých produktov, najmä v oblasti energetiky, zatiaľ čo článok 170 ZFEÚ sa týka transeurópskych sietí a prínosu Únie pri zriadení a rozvoji transeurópskych sietí v oblastiach dopravných, telekomunikačných a energetických infaštruktúr.

14 — Pozri napríklad rozsudky z 11. júna 1991, Komisia/Rada, C-300/89, Zb. s. I-2867, bod 10; z 29. apríla 2004, Komisia/Rada, C-338/01, Zb. s. I-4829, bod 54; zo 6. novembra 2008, Parlament/Rada, C-155/07, Zb. s. I-8103, bod 34, a z 3. septembra 2009, Parlament/Rada, C-166/07, Zb. s. I-7135, bod 42.

41. Judikatúra Súdneho dvora tiež spresnila, že ak pri akte smerujúcom k realizácii dvojakého cieľa alebo s dvojitým komponentom je jeden z týchto cieľov alebo komponentov hlavný alebo prevažujúci, musí byť založený na normatívnom základe požadovanom týmto hlavným cieľom či komponentom. [15]

42. Jedine akt, ktorý sleduje súčasne viacero navzájom neoddeliteľných cieľov bez toho, aby bol jeden druhoradej a nepriamej dôležitosti v porovnaní s druhým, môže byť založený na rôznych normatívnych základoch relevantných z prípadu na prípad. [16]

43. V predmetnej veci treba predovšetkým uviesť, že v zmysle článku 194 ods. 2 ZFEÚ Parlament a Rada postupujú v súlade s riadnym legislatívnym postupom, keď majú ustanoviť *opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľov* uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, to znamená cieľov energetickej politiky Únie.

44. Článok 337 ZFEÚ je naopak odlišný, pretože odkazuje na všeobecnú činnosť zhromažďovania informácií a vykonania šetrení Komisiou potrebných na splnenie úloh, ktorými je poverená, bez požadovania toho, aby opatrenia eventuálne prijaté Radou uznášajúcou sa jednoduchou väčšinou museli byť potrebné na dosiahnutie cieľov určitej politiky Únie.

45. Na základe toho napadnuté nariadenie spadá do rámca uplatnenia článku 194 ZFEÚ, pokiaľ ho možno považovať v zmysle jeho obsahu a sledovaných cieľov za jedno z „opatrení potrebných na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1“ článku 194 ZFEÚ, [17] to znamená za nástroj uskutočnenia energetickej politiky Únie a realizácie cieľov tejto politiky.

46. Naopak, správnym právnym základom napadnutého nariadenia je článok 337 ZFEÚ za predpokladu, že činnosť zhromažďovania informácií nemožno dať do priameho vzťahu s realizáciou cieľov energetickej politiky Únie, a teda nemožno ju kvalifikovať ako opatrenie potrebné na dosiahnutie ich realizácie.

47. Je preto potrebné posúdiť na základe preskúmania znenia napadnutého nariadenia, predovšetkým jeho názvu a článkov, ktoré ho tvoria, či predmetné zhromažďovanie a oznamovanie informácií je, alebo nie je potrebné a úzko spojené s realizáciou cieľov uvedených v článku 194 ods. 1 ZFEÚ.

48. V prvom rade treba uviesť, že niektoré články napadnutého rozhodnutia nemožno objektívne považovať za články prispievajúce k realizácii cieľov energetickej politiky Únie, a tie teda nie sú potrebné na jej uskutočnenie.

49. Ide o článok 4, ktorý označuje zdroje (podniky) údajov, ktoré sa majú oznamovať dotknutým štátom, o článok 7 týkajúci sa lehôt pri prijímaní vykonávajúcich ustanovení napadnutého nariadenia, článok 8, ktorý sa týka spracúvania údajov, a článok 9, ktorý sa zaoberá ochranou jednotlivcov v súvislosti so spracúvaním osobných údajov.

50. Tieto ustanovenia treba považovať za typické ustanovenia nariadenia týkajúceho sa činnosti zhromažďovania informácií, keďže slúžia na určenie subjektov, ktoré ich musia zaslať, a subjektu zodpovedného za spracúvanie príslušných údajov (Komisia), ako aj systému ochrany údajov, ktoré sa týkajú jednotlivcov a lehôt na prijímanie vykonávajúcich ustanovení týkajúcich sa formy a iných technických charakteristík predmetného oznamovania.

15 — Pozri predovšetkým rozsudky z 30. januára 2001, Španielsko/Rada, C-36/98, Zb. s. I-779, bod 59; z 11. septembra 2003, Komisia/Rada, C-211/01, Zb. s. I-8913, bod 39; z 29. apríla 2004, Komisia/Rada, C-338/01, už citovaný v poznámke pod čiarou 14, bod 55; z 10. januára 2006, Komisia/Parlament a Rada, C-178/03, Zb. s. I-107, bod 42, a z 8. septembra 2009, Komisia/Parlament a Rada, C-411/06, Zb. s. I-7585, bod 46.

16 — Pozri medzi mnohými rozsudky z 19. septembra 2002, Huber, C-336/00, Zb. s. I-7699, bod 31; z 12. decembra 2002, Komisia/Rada, C-281/01, Zb. s. I-12049, bod 35, a z 11. septembra 2003, Komisia/Rada, C-211/01, už citovaný v poznámke pod čiarou 15, bod 40.

17 — Ktoré podľa článku 194 ods. 1 ZFEÚ spočívajú v zabezpečení fungovania trhu v oblasti energetiky a bezpečnosti dodávok energie v Únii, ako aj presadzovania energetickej efektívnosti, úspory a vývoja nových a obnoviteľných zdrojov energie a prepojenia energetických sietí.

51. Názov a ostatné ustanovenia napadnutého nariadenia sa naopak javia úzko späté s energetickou politikou Únie a nie vyjadrením jednoduchej činnosti zhromažďovania všeobecných informácií.

52. Predovšetkým názov výslovne uvádza investičné projekty v oblasti energetickej infraštruktúry v Európskej únii, ktoré sú podstatné pre zabezpečenie fungovania a bezpečnosti dodávok energie Únie.

53. Článok 1 sa ďalej vzťahuje na oznamovanie údajov a informácií týkajúcich sa investičných projektov v oblasti infraštruktúry, ktoré sa týkajú prakticky všetkých energetických odvetví, čo možno vysvetliť iba potrebou vykonávať činnosť plánovania na širokej škále smerujúcej k zabezpečeniu fungovania trhu s energiou, bezpečnosti dodávok energie v Únii a vývoja nových a obnoviteľných energií.

54. Článok 2 uvádza definície, ktoré evidentne súvisia s potrebou realizácie cieľov článku 1, predovšetkým keď stanovuje osobitný orgán poverený vypracúvaním a prijímaním viacročných plánov rozvoja sietí a investícií do energetickej infraštruktúry na úrovni EÚ.

55. Článok 3 tiež spresňuje, že predmetné údaje sa musia oznamovať s výnimkou projektov cezhraničného prenosu v agregovanej podobe, a tým spôsobom zdôrazňuje, že sú určené na činnosť komplexného plánovania opísanú vyššie, ktorá presahuje bežné zhromažďovanie všeobecných a neagregovaných informácií, ako vyplýva dokonca aj z odkazu na osobitný orgán uvedený v článku 2.

56. Článok 5 okrem toho definuje obsah oznámenia informácií, ktoré sú tu predmetom dlhého a podrobného zoznamu. Potreba získania extrémne komplexných údajov a dokonca relevantných pripomienok týkajúcich sa zdržania alebo prekážok pri realizácii investičných projektov, ktoré uvedené ustanovenie takto vyjadruje, nachádza svoje najrozumnejšie vysvetlenie v požiadavke sledovať ciele uvedené v článku 194 ods. 1 ZFEÚ.

57. Článok 6 sa zaoberá kvalitou zhromažďovania a sprístupňovania údajov, a aj pri odkaze na pripomienky členských štátov k oznamovaniu údajov a analýz v agregovanej podobe v zmysle článku 10 ods. 3 sa zameriava na činnosti, ktoré sú príliš komplexné na to, aby sa týkali iba jednoduchého získavania všeobecných informácií, a ktoré naopak môžu viesť k zložitejšej činnosti plánovania určenej na uskutočnenie cieľov energetickej politiky Únie.

58. Napokon článok 10 stanovuje, že na základe zaslaných údajov a informácií a prípadne aj akýchkoľvek iných zdrojov údajov Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru – a zverejní každé dva roky – medziodvetvovú analýzu štrukturálneho vývoja a perspektív energetického systému Únie, ktorá sa zameriava na:

a) zistenie možnej budúcej nerovnováhy medzi ponukou energie a dopytom po nej, ktorá je významná z hľadiska energetickej politiky Únie;

b) zistenie prekážok pri investíciách a podporu najlepších postupov na ich odstraňovanie;

c) zvýšenie transparentnosti pre účastníkov trhu, aj potenciálnych.

59. Tento posledný uvedený článok sa pri stanovení realizácie uvedenej medziodvetvovej analýzy a perspektív energetického systému Únie týka komplexného nástroja prepracovania predmetných údajov, ktorý sa musí považovať za presahujúci jednuchú činnosť zhromažďovania údajov a smerujúci k realizácii cieľov určených na zabezpečenie fungovania trhu energetiky.

60. Z posúdenia všetkých vyššie uvedených článkov napadnutého nariadenia, urobeného s ohľadom na jeho názov a pri vzájomnom porovnaní a zvážení ich ustanovení vyplýva, že obsah napadnutého aktu nemá za cieľ všeobecnú činnosť zhromažďovania bežných informácií, ale je potrebný na dosiahnutie cieľov energetickej politiky Únie.

61. Články 4, 7, 8 a 9, ktoré nemožno priamo spojiť s touto politikou a ktoré sa skutočne týkajú jednoduchej činnosti zhromažďovania informácií, totiž zohrávajú z dôvodu ich výrazne technického charakteru druhoradú a vedľajšiu úlohu v štruktúre nariadenia.

62. Tieto ustanovenia neurčujú napadnuté nariadenie osobitným spôsobom, možno ich považovať za typické ustanovenia ktoréhokoľvek aktu týkajúceho sa získavania informácií.

63. Naopak, skúmané články (články 1, 2, 3, 5, 6 a 10) a názov napadnutého nariadenia sa prejavujú ako podstatné prvky tohto aktu, keďže jasne definujú jeho hlavnú charakteristiku, teda stanoviť rad komplexných činností zhromažďovania, oznamovania a analýzy, v jasnom vzťahu k zložitej činnosti plánovania prakticky vo všetkých oblastiach a sektoroch energetickej politiky Únie, ktoré smerujú k realizácii cieľov článku 194 ods. 1 ZFEÚ.

64. Z toho vyplýva, že pri posúdení napadnutého nariadenia na účely určenia jeho správneho právneho základu treba v nadväznosti na už spomínané zhodnotenie prvkov, ktoré ho tvoria, uprednostniť tú jeho časť (názov a články 1, 2, 3, 5, 6 a 10), ktorá ho charakterizuje jasným spôsobom v porovnaní s prípadnými ďalšími aktami týkajúcimi sa zhromažďovania informácií, keďže osobitným spôsobom definuje jeho predmet (informácie v oblasti investícií do energetických infraštruktúr) a robí z neho potrebný nástroj sledovania cieľov takej odvetvovej politiky Únie, akou je energetická politika.

65. Ostatné citované ustanovenia (články 4, 7, 8 a 9) majú menší význam, keďže z dôvodu ich výraznej technickej povahy nemajú určujúci charakter a neumožňujú určenie vzťahu s osobitnou politikou Únie, ale mohli by spadať do akéhokoľvek nariadenia z oblasti zhromažďovania informácií.

66. Vyššie uvedené názory, predovšetkým tie uvedené v bode 64, sú napokon potvrdené analýzou odôvodnení, ktoré predchádzajú hlavnej časti napadnutého nariadenia.

67. Predovšetkým treba uviesť, že prvé, piate a pätnáste odôvodnenie v podstate spresňujú, že predmetné informácie musia byť zhromaždené, aby Komisia mohla plniť svoje úlohy v odvetví energetiky a navrhovať opatrenia, pokiaľ ide o budúcu rovnováhu medzi dopytom a ponukou v odvetví energetiky, aj prostredníctvom identifikovania možných medzier v infraštruktúre a investíciách, čo znamená, že napadnuté nariadenie smeruje k zabezpečeniu fungovania trhu s energetikou.

68. Okrem toho druhé, tretie a štvrté odôvodnenie ako celok zdôrazňujú potrebu zabezpečiť fungovanie trhu s energetikou a bezpečnosť dodávok energie do Únie, ako aj podporu energetickej úspory, efektívnosti a vývoj nových a obnoviteľných zdrojov energie, teda všetky ciele energetickej politiky Únie v zmysle článku 194 ods. 1 ZFEÚ.

69. Preto sa zdá byť potvrdené, že napadnuté nariadenie sleduje realizáciu cieľov energetickej politiky Únie a nie všeobecnú činnosť zhromažďovania bežných informácií.

70. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy nemožno súhlasiť s tvrdením Rady (podporenej Francúzskou republikou), podľa ktorého by sa malo vylúčiť spojenie napadnutého nariadenia s cieľmi článku 194 ods. 1 ZFEÚ, pretože jediným predmetom daného aktu je oznamovanie informácií, ako to vyplýva zo skutočnosti, že článok 1 a články 3 až 9[18] sa týkajú výlučne aspektov vzťahujúcich sa na zaslanie údajov.

71. K tomu okrem odvolania sa na už vyššie uvedené úvahy uvádzam, že pri preskúmaní článkov sa nemožno obmedziť na ich formálne a nezávislé čítanie bez ich celkového a koordinovaného posúdenia.

18 — Francúzska republika odkazuje aj na prvé, piate, šieste, siedme, ôsme, deviate, desiate, dvanáste, trináste a štrnáste odôvodnenie.

72. Premetom napadnutého nariadenia nie je všeobecné zhromažďovanie informácií, ale zhromažďovanie informácií osobitnej povahy, ako sú informácie o investíciách do energetických infraštruktúr, ktoré spadajú do určitého odvetvia (energetiky) osobitne upraveného Zmluvami.

73. Stanovisko Rady naopak vedie k ignorovaniu skutočnej povahy predmetných informácií, predovšetkým ich špecifického obsahu, zameriavajúc sa iba na formálny a nepopierateľný aspekt materiálneho oznamovania údajov a nie na jeho súvis s energetickou politikou Únie.

74. Rada okrem toho tvrdí, že z preskúmania článku 10 napadnutého nariadenia vyplývajú osobitné ciele uložené Komisii a spôsoby týkajúce sa použitia a šírenia samotných údajov, predovšetkým spracovanie získaných informácií a realizácia analýz o vývoji a možnostiach investícií do energetických infraštruktúr.

75. Tieto ciele je možné všeobecnejšie vyvodiť z článku 17 ZEÚ, na základe ktorého Komisia podporuje všeobecný záujem Únie, predkladá návrhy, zabezpečuje uplatňovanie zmlúv a dohliada na ich uplatnenie a na uplatnenie opatrení prijatých inštitúciami.

76. Podľa Rady cieľom napadnutého nariadenia je preto umožniť Komisii pravidelne disponovať aktuálnymi údajmi vytvorením jednotného systému ich zhromažďovania a prenosu na účely plnenia jej úloh „v miere, v akej je držba dôveryhodných informácií základnou pre to, aby Komisia mohla vykonáva svoju prácu“. [19]

77. K tomuto bodu opakujem, že je nevyhnutné vykonať celkové preskúmanie znenia napadnutého nariadenia, ktoré nebude iba čisto formálne, ale umožní určiť jeho skutočný cieľ prostredníctvom koordinovaného posúdenia ustanovení a odôvodnení, ako aj povahy predmetných informácií.

78. Ako som už uviedol, na základe tohto posúdenia je zrejmé, že získanie predmetných informácií má za úlohu slúžiť cieľom stanoveným v článku 194 ods. 1 ZFEÚ a že túto úlohu nemožno všeobecne spojiť s článkom 17 ZEÚ.

79. Je preto vhodné uviesť, že s ohľadom na znenie, ako aj cieľ napadnutého nariadenia, tak ako vyplýva z analýzy jeho názvu, jeho článkov a odôvodnení, napadnutý akt predstavuje *opatrenie potrebné* na dosiahnutie cieľov energetickej politiky Únie, ktoré sú jasnejšie stanovené v článku 194 ods. 1 ZFEÚ.

80. Vyplýva to zo skutočnosti, že predmetom nariadenia nie je získanie informácií všeobecného charakteru, ale presných údajov a správ týkajúcich sa energetických infraštruktúr, ktoré práve z dôvodu ich osobitosti robia z tejto činnosti zhromažďovania, a to na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia vo svojich pripomienkach, *predpoklad potrebný* jednak na uskutočnenie všetkých ďalších komplexnejších zásahov potrebných na dosiahnutie cieľov uvedených v článku 194 ods. 1 ZFEÚ a jednak na konkrétnu realizáciu energetickej politiky Únie, ktorá sa teda javí cieľom napadnutého rozhodnutia.

81. Samotná Rada implicitne uznáva osobitosť predmetných informácií a ich vzťah s článkom 194 ZFEÚ, keď tvrdí, že sú potrebné v rámci politiky stanovenej Zmluvou a že napadnuté nariadenie má súvis s politikou Únie, v predmetnej veci s energetickou politikou. [20]

19 — Pozri bod 17 vyjadrenia k žalobe podaného Radou.

20 — Pozri prvú časť bodu 29 vyjadrenia k žalobe podaného Radou.

82. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, potreba týchto informácií v rámci energetickej politiky totiž nepredstavuje „podmienku *sine qua non* pre uplatnenie článku 337“ [21], ale ako už bolo zdôraznené v bodoch 43 až 47 týchto návrhov, je práve naopak podmienkou požadovanou článkom 194 ods. 2 ZFEÚ pre prijatie opatrení určených na realizáciu cieľov stanovených v článku 194 ods. 1 ZFEÚ [22] prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu.

83. Doteraz uvedené úvahy sú ešte podporené okolnosťou, že ak by bolo prijaté stanovisko Rady, obmedzila by sa účasť Parlamentu na legislatívnom postupe Únie v rozpore s významom, ktorý mu priznáva judikatúra Súdneho dvora, [23] a okrem toho by nebolo zohľadnené nedávne smerovanie Únie, ktoré Lisabonskou zmluvou určilo za riadny legislatívny postup ten, ktorý je stanovený v článku 194 ods. 2 ZFEÚ, ktorý Parlamentu stanovuje právomoc plnej účasti na výkone legislatívnej funkcie, a definitívne určilo za okrajové tie prípady (akým je prípad stanovený článkom 337 ZFEÚ), v ktorých Rada prijíma nariadenia jednoduchou väčšinou.

84. Ostatné tvrdenia Rady, Komisie a Francúzskej republiky nemôžu vyvrátiť závery, ku ktorým som už dospel na základe obsahu a cieľu napadnutého nariadenia.

85. Vo svojich pripomienkach uvádzajú, že hoci v konkrétnom prípade možno napadnuté nariadenie dať do súvislosti s odvetvím energetiky, má vzhľadom na jeho základný predmet iba nepriamy a vedľajší vplyv na príslušnú politiku, ktorá tvorí iba jeho kontext, a to z dôvodu, že pre priamy výkon cieľov energetickej politiky sú potrebné oveľa významnejšie opatrenia než jednoduché zhromažďovanie informácií.

86. S týmto stanoviskom nemožno súhlasiť, pretože keď bolo z vyššie uvedených dôvodov potvrdené jasné a nevyhnutné prepojenie predmetnej právnej úpravy s cieľmi energetickej politiky Únie stanovenými v článku 194 ods. 1 ZFEÚ a s realizáciou energetických infraštruktúr, musí byť vylúčené, že by napadnuté nariadenie malo na túto politiku iba nepriamy a vedľajší vplyv.

87. Nemožno prijať ani tvrdenie, že článok 337 ZFEÚ by bol zbavený svojho účinku, ak by už nemohol tvoriť právny základ aktov prijatých pre zhromažďovanie informácií vo všetkých prípadoch, ktoré sa dotýkajú určitej odvetvovej politiky Únie.

88. Článok 337 ZFEÚ sa preto môže naďalej uplatňovať ako jediný právny základ okrem prípadov výslovne upravených právnymi normami, ktoré ako v predmetnej veci stanovujú uplatnenie riadneho legislatívneho postupu alebo v každom prípade osobitných postupov, ale nemôže byť použitý na zásah do odvetvia upraveného úplným a všeobecným spôsobom ustanoveniami Zmlúv obídením postupu, ktorý je v nich stanovený.

89. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada a Komisia, v predmetnej veci totiž nie je otázna právomoc Komisie slobodne používať informácie získané v každom prípade zákonným spôsobom aj na splnenie úloh (stanovených Zmluvami) týkajúcich sa iných politík než tých, pre ktoré boli získané, ale povinnosť prijať akty, ktoré upravujú túto právomoc získania informácií, na základe správneho právneho základu a predovšetkým postupu stanoveného Zmluvami, ak ide o oblasti, ktoré tvoria predmet úplnej odvetvovej právnej úpravy.

21 — Pozri opäť záverečnú časť bodu 29 vyjadrenia k žalobe podaného Radou.

22 — Článok 194 ods. 2 ZFEÚ totiž stanovuje, že „bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie ostatných ustanovení zmlúv, Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanovia *opatrenia potrebné* na dosiahnutie cieľov uvedených v odseku 1. Takéto opatrenia sa prijmú po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom a Výborom regiónov“.

23 — Súdny dvor spresnil, že účinná účasť Parlamentu na postupe schvaľovania aktov v prípadoch, keď je stanovená, predstavuje na úrovni Spoločenstva odraz základnej demokratickej zásady, podľa ktorej sa ľud zúčastňuje na výkone moci prostredníctvom zastupiteľského zhromaždenia, a táto účasť predstavuje základný prvok inštitucionálnej rovnováhy stanovenej Zmluvou (rozsudok z 29. októbra 1980, Roquette/Rada, C-138/79, Zb. s. 3333, bod 33).

90. Nemožno zastávať ani stanovisko, podľa ktorého je článok 337 ZFEÚ dostatočným právnym základom napadnutého nariadenia, keďže hneď nasledujúce ustanovenie ZFEÚ, článok 338, ktorý sa týka opatrení, ktoré treba prijať na vypracovanie štatistík tam, kde je to nevyhnutné pre výkon činností Únie, by bol vhodným právnym základom, na ktorom by bolo možné založiť vypracovanie týchto štatistík vo všetkých odvetviach vrátane odvetvia energetiky.

91. Podľa tohto stanoviska má článok 338 ZFEÚ, keďže je zaradený medzi všeobecné a záverečné ustanovenia Zmluvy, všeobecný dosah, na základe ktorého je uplatniteľný na všetky oblasti patriace do právomoci Únie, pričom k rovnakému záveru by malo byť možné dospieť s ohľadom na článok 337 ZFEÚ vzhľadom na jeho umiestnenie medzi tie isté všeobecné a záverečné ustanovenia Zmluvy a na rovnaký všeobecný dosah.

92. Bez ohľadu na skutočnosť, že článok 338 ZFEÚ nie je v predmetnej veci relevantný, je potrebné v prvom rade potvrdiť vyššie uvedené úvahy, z ktorých vyplýva, že ak je určitá oblasť predmetom úplnej odvetvovej právnej úpravy v Zmluvách, príslušné ustanovenia v zásade predstavujú správny právny základ aktov, ktoré upravujú danú oblasť a ktoré musia byť prijímané podľa postupu uvedeného v týchto ustanoveniach, ak je nimi stanovený.

93. Okrem toho článok 338 ZFEÚ na rozdiel od článku 337 ZFEÚ [24] stanovuje uplatnenie riadneho legislatívneho postupu, rovnako ako článok 194 ods. 2 ZFEÚ. [25]

94. Z toho vyplýva, že pre štatistiky v oblasti energetiky predstavuje článok 194 ZFEÚ správny právny základ, ku ktorému sa bude môcť prípadne pripojiť článok 338 ZFEÚ vzhľadom na to, že schvaľovací postup, ktorý treba dodržať, je rovnaký, a nedošlo by teda k zásahu do postavenia Parlamentu.

95. Na rozdiel od článku 338 ZFEÚ však nemožno navrhnúť za právny základ článok 337 ZFEÚ spolu s článkom 194 ZFEÚ, pretože podľa judikatúry Súdneho dvora by toto riešenie nebolo schodné, pokiaľ ako v predmetnej veci dva právne základy nie sú zlučiteľné, [26] a v každom prípade, ak ich zlúčenie vedie k zásahu do práv Parlamentu [27] (ktorému nie je dovolené využiť jeho právomoc plnej účasti na výkone legislatívnej funkcie).

96. Na základe toho, uzatvárajúc otázku vzťahu medzi článkom 194 ZFEÚ a článkom 337 ZFEÚ, navrhujem Súdnemu dvoru, aby vyhovel žalobe a zrušil napadnuté nariadenie.

B – *O vzťahu medzi článkom 194 ZFEÚ a článkom 187 AE*

97. Článok 187 AE je zaradený do hlavy V tejto Zmluvy, ktorá obsahuje všeobecné ustanovenia, a stanovuje:

„V medziach a za podmienok stanovených Radou v súlade s ustanoveniami zmlúv môže Komisia zhromažďovať všetky informácie a vykonávať všetky šetrenia potrebné na splnenie úloh, ktorými je poverená“.

24 — Rozumne vzhľadom na skutočnosť, že vypracovanie štatistík je oveľa komplexnejšia činnosť než zhromažďovanie informácií, ktoré vlastne predstavuje bežný predpoklad prvej činnosti.

25 — Francúzska republika na podporu svojho stanoviska zdôrazňuje, že článok 338 ZFEÚ bol Komisiou označený ako právny základ jej návrhu nariadenia Parlamentu a Rady o európskych environmentálnych ekonomických účtoch [KOM(2010) 132 v konečnom znení, z 9. apríla 2010] namiesto článku 192 ods. 1 ZFEÚ bez toho, aby Parlament proti tomu niečo namietol. Táto úvaha nie je relevantná, pretože ak by sa prevzal správny postup, Parlament by nemal konkrétny dôvod podať žalobu.

26 — Tieto dve ustanovenia stanovujú dva úplne odlišné postupy, keďže na základe článku 194 ZFEÚ sa uplatňuje riadny legislatívny postup, ktorý priznáva Parlamentu právomoc plnej účasti na výkone legislatívnej funckie a Rade ukladá uplatnenie kvalifikovanej väčšiny, zatiaľ čo druhý článok 337 ZFEÚ stanovuje, že Rada sa uznáša jednoduchou väčšinou bez účasti Parlamentu.

27 — Rozsudky z 11. júna 1991, Komisia/Rada, C-300/89, už citovaný v poznámke pod čiarou 14, body 17 až 21, a z 10. januára 2006, Komisia/Parlament a Rada, C-178/03, už citovaný v poznámke pod čiarou 15, bod 57.

98. Pokiaľ ide o vzťah medzi článkom 187 AE a už uvedeným článkom 194 ZFEÚ, odvolávam sa predovšetkým na úvahy, ktoré som uviedol vyššie v súvislosti s článkom 337 ZFEÚ.

99. Okrem toho je potrebné dodať, že v Zmluve o Euratome sú obsiahnuté niektoré osobitné ustanovenia z oblasti energetiky, ktoré spadajú pod výhradu stanovenú v článku 194 ods. 2 ZFEÚ, a ktoré sú teda vyňaté z tohto ustanovenia s obmedzením na odvetvie jadrovej energie.

100. V súvislosti s tým, čo má význam v predmetnom spore, článok 41 AE spolu s článkami 42 AE až 44 AE, ktoré spresňujú postup, upravuje predovšetkým oznamovanie „investičných projektov pre nové zariadenia ako aj výmeny alebo zmeny zariadenia; spôsob a rozsah takýchto projektov sa riadi princípmi stanovenými Radou na návrh Komisie…“.

101. Tieto oznámenia majú podľa článku 40 AE za cieľ podnecovať iniciatívu osôb a podnikov a uľahčiť koordinovaný rozvoj ich investícií v jadrovej oblasti, z tohto dôvodu Komisia uverejňuje v pravidelných intervaloch objasňujúce programy, poukazujúce najmä na ciele výroby jadrovej energie a všetky druhy investícií, ktoré sú potrebné na ich dosiahnutie.

102. Vyššie uvedené ustanovenia Zmluvy AE môžu napriek ich špeciálnej povahe vo vzťahu k článku 194 ods. 2 ZFEÚ predstavovať v oblasti právomoci [28] právny základ, na ktorom by bolo možné založiť prijatie nariadení týkajúcich sa získania predmetných informácií.

103. Článok 187 AE bude môcť byť eventuálne označený za dodatočný a doplňujúci právny základ, keďže to nespôsobí žiadne procedurálne problémy [29] vzhľadom na to, že v zmysle článku 41 AE sa Rada uznáša kvalifikovanou väčšinou.

104. Nemožno súhlasiť so stanoviskom Rady, Komisie a Francúzskej republiky, podľa ktorého je článok 187 AE naopak všeobecným ustanovením, na ktorom by sa mala zakladať každá činnosť zhromažďovania údajov vykonaná Komisiou pre plnenie cieľov stanovených v Zmluve o Euratome.

105. Podľa tohto tvrdenia majú články 40 AE až 44 AE menší dosah než článok 187 AE, pretože na základe prvých by mal dotknutý podnik oznámiť informácie týkajúce sa individuálneho projektu iba raz v jeho začiatočnej fáze.

106. Článok 187 AE by mal byť použitý, pretože jeho rozsah uplatnenia je širší v porovnaní s článkami 40 AE až 44 AE, ak by sa tak ako v predmetnom prípade pravidelné zasielanie agregovaných údajov požadovalo nielen od súkromných podnikov, ale aj členských štátov, a nesledovalo by výlučne koordinovaný rozvoj investícií v jadrovom odvetví, ale ich využitie pre všetky analýzy, ktoré Komisia považuje za potrebné alebo vhodné v rámci úloh, ktoré jej boli zverené.

107. K tomuto bodu opakujem, že článok 187 AE je ustanovením, ktoré tak ako článok 337 ZFEÚ [30] sa musí nevyhnutne čítať s ohľadom na ustanovenia Zmlúv, ktoré Komisii zverujú osobitné úlohy.

108. Článok 187 AE preto môže byť právnym základom aktov prijatých v oblasti zhromažďovania informácií týkajúcich sa investícií do infraštruktúr v odvetví jadrovej energie namiesto článku 194 ZFEÚ iba za podmienky, že ho možno dať do vzťahu s ustanoveniami Zmluvy o Euratome, ktoré nahradzujú toto ustanovenie v zmysle výhrady uvedenej v článku 194 ods. 2 ZFEÚ, akými sú práve články 40 AE až 44 AE.

28 — Týkajú sa tej istej oblasti, teda oblasti energetiky, ale jej osobitného odvetvia, a síce jadrového, čo má za následok, že v predmetnej veci sa uplatní pravidlo, že špeciálny zákon nahradzuje všeobecný.

29 — V prípade článku 187 AE Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou v zmysle ustanovenia článku 16 ods. 3 ZFEÚ, ktorý je uplatniteľný, keďže na neho odkazuje článok 106a ods. 1 AE.

30 — K tomuto bodu odkazujem na body 27 až 29 týchto návrhov.

109. Naproti tomu článok 187 AE, keďže nie je špeciálnou právnou normou vo vzťahu k článku 194 ZFEÚ, nemôže tento článok priamo nahradiť s tým následkom, že v miere, v akej je predmetná vec mimo rozsahu uplatnenia článkov 40 AE až 44 AE, správnym právnym základom nariadenia bude stále článok 194 ZFEÚ.

110. V konkrétnom prípade má totiž oznamovanie predmetných informácií širší dosah, než je dosah článkov 40AE až 44 AE, pretože smeruje voči členským štátom (ktorých podniky musia oznamovať údaje), má trvalý charakter a týka sa prevažne agregovaných údajov a nie jednotlivých projektov. [31]

111. To vysvetľuje, že predmetné informácie nemajú za cieľ jednoduché oznámenie jednotlivých projektov určitých podnikov o investíciách v jadrovej oblasti [32] Komisii, ale slúžia na získanie komplexnejších údajov určených na to, aby boli použité pre plnenie cieľov energetickej politiky stanovených v článku 194 ods. 1 ZFEÚ s tým následkom, že uvedený článok sa zdá ako najvhodnejší právny základ.

112. Okrem toho, aj keby som pripustil, že napadnuté nariadenie má dvojitú zložku, tá jeho časť, ktorá v rámci spomenutých hraníc môže mať za právny základ články 40 AE až 44 AE (ku ktorým by sa mohol pridať článok 187 AE), nie je základnou alebo prevažujúcou vo vzťahu k časti, ktorá sa spája s článkom 194 ZFEÚ.

113. S ohľadom na judikatúru Súdneho dvora uvedenú v poznámke pod čiarou 15 týchto návrhov sa napadnuté nariadenie preto musí v každom prípade zakladať vždy na článku 194 ZFEÚ, ktorý je právnym základom požadovaným jeho cieľom a hlavnou a prevažujúcou časťou.

114. Napokon uvádzam, že Súdny dvor položil účastníkom konania [33] otázku týkajúcu sa možnosti spoločného použitia článkov 194 ZFEÚ a 187 AE ako právnych základov napadnutého nariadenia, pokiaľ by sa nimi stanovené postupy napriek ich rozdielom považovali za zlučiteľné.

115. V tomto smere uvádzam, že prípadná zlučiteľnosť medzi dvoma ustanoveniami nemá žiaden význam, ak platí, že článok 194 ZFEÚ je jediným ustanovením, ktoré možno na základe doterajších úvah uplatniť.

116. Ak by sa mal naopak prijať názor, že napadnuté nariadenie má dvojitú zložku alebo dvojitý cieľ a že nie je možné určiť zložku alebo cieľ, ktorá prevažuje [34], aj keby boli predmetné postupy v abstraktnej rovine navzájom zlučiteľné (čo tvrdia vo svojich vyjadreniach Parlament, Rada a Francúzska republika, ale čo popiera Komisia) [35], v konkrétnom prípade by musel byť každopádne sledovaný postup v zmysle článku 194 ZFEÚ, keďže článok 187 AE nestanovuje žiadnu účasť Parlamentu.

31 — Ako vyplýva z článku 3 ods. 1 napadnutého nariadenia, ktorý stanovuje: „Členské štáty alebo nimi poverené subjekty pre úlohu zhromažďovania všetkých údajov a informácií uvedených v tomto nariadení túto úlohu plnia od 1. januára 2011 a potom každé dva roky. Údaje a príslušné informácie o projektoch uvedené v tomto nariadení oznámia Komisii v roku 2011, ktorý bude prvým hlasovacím rokom, a potom ich oznamujú každé dva roky. Toto oznámenie sa predloží v agregovanej podobe, okrem údajov a príslušných informácií týkajúcich sa projektov cezhraničného prenosu…“

32 — Príloha k napadnutému nariadeniu v bode 3.1 výslovne spomína medzi typmi dotknutých investičných projektov tepelné a jadrové elektrárne.

33 — Pozri bod 15 týchto návrhov.

34 — Je to jediný prípad, keď by bolo možné teoreticky predpokladať existenciu dvojitého právneho základu a keď by vznikla otázka zlučiteľnosti postupov.

35 — Rada sa uznáša kvalifikovanou väčšinou tak v rámci riadneho legislatívneho postupu v zmysle článku 194 ZFEÚ, ako aj v prípade článku 187 AE. Základný rozdiel medzi týmito dvoma postupmi je v tom, že iba článok 194 ZFEÚ stanovuje účasť Parlamentu. V abstraktnej rovine by preto z čisto z formálneho a procedurálneho hľadiska a bez zohľadnenia povahy prijatých aktov ich zlúčiteľnosť nemusela byť úplne vylúčená.

117. S ohľadom na uvedené Rada nemohla prijať napadnuté nariadenie použijúc za právne základy článok 337 ZFEÚ a článok 187 AE namiesto článku 194 ZFEÚ a bez dodržania postupu stanoveného týmto posledným uvedeným článkom.

118. Rada vo svojom vyjadrení k žalobe žiadala, aby v prípade zrušenia napadnutého nariadenia ostali zachované jeho účinky až do prijatia nového aktu. Parlament nenamietol proti prijatiu tejto požiadavky.

119. V zmysle článku 264 ods. 2 ZFEÚ uplatniteľného aj v rámci Zmluvy o Euratome, keďže na neho odkazuje článok 106a ods. 1 AE, Súdny dvor v prípade, že to považuje za potrebné, spresní účinky zrušeného aktu, ktoré sa musia považovať za konečné.

120. Uvádzam, že predmetné informácie v danej veci prispievajú k realizácii investičných plánov týkajúcich sa energetických infraštruktúr a že sú potrebné na plnenie energetickej politiky Únie. Sú predovšetkým podstatné pre efektívnu činnosť viacročného plánovania zásahov.

121. Okrem toho samotný Parlament napriek tomu, že žiadal zrušiť napadnuté nariadenie, nenamietol proti požiadavke Rady (s ktorou súhlasila aj Komisia), tvrdiac, že sa nestavia proti cieľu napadnutého aktu a nástrojom vybraným na jeho dosiahnutie, posúdeným ako celok.

122. Domnievam sa preto, že existujú závažné dôvody vychádzajúce z významu dotknutej politiky Únie a zo skutočnosti, že námietky účastníkov konania sa v podstate týkali iba výberu postupu schvaľovania napadnutého nariadenia, aby Súdny dvor zachoval účinky tohto nariadenia až do prijatia nového aktu.

123. Navrhujem preto, aby Súdny dvor vyhovel žalobe a zrušil napadnuté nariadenie pri zachovaní jeho účinkov až do prijatia nového aktu.

V – O trovách konania

124. Domnievam sa, že Radu ako účastníka konania, ktorý vo veci nemal úspech, treba zaviazať na náhradu trov konania v zmysle článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku, tak ako to navrhol Parlament.

125. Podľa článku 69 ods. 4 rokovacieho poriadku Francúzska republika a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

VI – Návrh

126. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 617/2010 z 24. júna 2010 o oznamovaní investičných projektov v oblasti energetickej infraštruktúry v rámci Európskej únie Komisii a o zrušení nariadenia (ES) č. 736/96 sa ruší.

2. Účinky nariadenia č. 617/2010 ostanú zachované až do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia prijatého na základe vhodného právneho základu.

3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.

4. Európska komisia a Francúzska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.